

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/119/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518204023
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:3518204023.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členiek senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Daniely Babinovej, v právnej veci navrhovateľa I. N., narodeného XX.XX.XXXX, bytom A. štvrť XXX/XX, K., zomrelého dňa XX.XX.XXXX proti oprávnenému A. T., narodenému XX.XX.XXXX, bytom N. námestie XX, N., právne zastúpeného JUDr. Martinou Kožárovou Jenčovou, advokátkou, Slovenská 69, Prešov, o zníženie výživného pre plnoleté dieťa, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 30Pc/14/2019-127 zo dňa 11.03.2020, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia konanie z a s t a v u j e.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I. Predmet konania

1. Navrhovateľ sa podaným návrhom na začatie konania domáhal zníženia výživného vo vzťahu k oprávnenému zo sumy 200,-Eur mesačne na sumu 100,-Eur mesačne, počnúc dňom 01.06.2018 do budúcnosti.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.: „Mení rozsudok Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 27P/185/2014 zo dňa 28.1.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 7CoP/9/2015 zo dňa 21.5.2015 tak, že znižuje výživné zo strany odporcu I. N. pre navrhovateľa A. N. zo sumy 200 Eur mesačne na sumu 170 Eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám odporcu vždy do 15. dňa v mesiaci vopred počnúc dňom 18.12.2018 opakovane do budúcnosti.“

V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietla.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 62 ods. 1, 2, 5, § 63 ods. 1, 2, § 65 ods. 3, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon o rodine“).

4. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že u navrhovateľa došlo k poklesu jeho príjmov. Od augusta 2018 bol uznaný za invalidného, poberal invalidný dôchodok, následne predčasný starobný dôchodok

vo výške 580,- Eur mesačne. Jeho majetkové pomery sa však nezmenili, naďalej bol vlastníkom trojizbového bytu, ktorý užíval výlučne sám a garáže, ktorú nevyužíval. Od poslednej úpravy výživného však došlo k zmene pomerov aj na strane oprávneného. Ten bol v maturitnom ročníku, s úmyslom ďalej študovať na vysokej škole, taktiež mal zvýšené náklady na lieky. Býval v spoločnej domácnosti s matkou, ktorej príjem bol v priemere 520,-Eur mesačne. Aby všetky potreby oprávneného boli zabezpečené, súd znížil navrhovateľovi výživné voči oprávnenému na sumu 170,-Eur mesačne, počnúc dňom 18.12.2018, v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

5. O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

III. Obsah odvolania navrhovateľa

6. Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, namietajúc, že súd sa nedostatočne zaoberal možnosťami oprávneného ani nízkym príjmom jeho matky, ktorej kvalifikácia umožňuje v inom zamestnaní dosiahnuť väčší príjem. Navrhovateľovi bol dňa 26.04.2016 priznaný invalidný dôchodok v sume 309,20 eur . Žiaden pracovný pomer sa mu nepodarilo uzatvoriť a tak mu po dovŕšení veku bol priznaný nárok na predčasný starobný dôchodok v sume 580,- eur. Navrhol znížiť výživné voči oprávnenému na sumu 150,- eur mesačne, počnúc dňom 18.12.2018 opakovane do budúca.

7. Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že povinný napáda prvý výrok rozsudku, proti ktorému však odvolanie nie je prípustné. V tejto časti súd vyhovel návrhu, rozhodnutie bolo jednoznačne v prospech navrhovateľa, preto oprávnený navrhol odvolanie odmietnuť. Pre prípad prejednávania odvolania navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny. Námietky navrhovateľa nepovažoval za dôvodné.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) v spojení s ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a zistil, že z dôvodu straty procesnej subjektivity navrhovateľa je potrebné zrušiť rozsudok v rozsahu, v akom nenadobudol právoplatnosť, a konanie v tejto časti zastaviť.

9. Podľa čl. 7 veta prvá CMP, úkony účastníkov konania sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 227 ods. 1 CSP, doručený rozsudok, ktorý nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný.

12. Podľa § 63 ods. 1 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

13. Podľa § 66 CSP, ak strata procesnej subjektivity nastane až po vyhlásení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, postupuje súd podľa § 63 a 64 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20181212>>; vyhláseným rozhodnutím zostáva súd viazaný.

14. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Po oboznámení sa s obsahom odvolania navrhovateľa vzhladol odvolací súd jeho formálnu zmätočnosť a vnútornú rozporupnosť, ktorá pramení z vymedzeného rozsahu rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje. Navrhovateľ explicitne uviedol, že odvolaním napáda len výrok rozsudku o znížení vyživovacej povinnosti, bez toho, aby napádal aj výrok o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti. Rešpektovanie čl. 7 CMP však predpokladá posudzovanie podaní účastníkov konania podľa ich obsahu a v ich celistvej súvislosti. Je zrejmé, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zníženia

vyživovacej povinnosti voči oprávnenému na sumu 100,- eur mesačne. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vyhovel jeho návrhu len čiastočne, keď výživné znížil na sumu 170,- eur mesačne. Podaným odvolaním sa navrhovateľ domáha zmeny napadnutého rozsudku, pričom odvolacím návrhom požaduje zníženie výživného na sumu 150,- eur mesačne, počnúc dňom 18.12.2018. V nadväznosti na uvedené, predmetom odvolacieho prieskumu je otázka ďalšieho zníženia vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči oprávnenému, subsumovaná vo výroku rozsudku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti. Z toho odvolací súd vyvodil, že odvolanie navrhovateľa smeruje podľa jeho obsahu len proti tomuto druhému výroku rozsudku, pričom v ostatnom meritórnom rozsahu zostal rozsudok odvolaním navrhovateľa nedotknutý, v dôsledku čoho nadobudol právoplatnosť v súlade s ust. § 227 ods. 1 CSP. Oprávnený odvolanie nepodal.

16. Skôr než odvolací súd pristúpil k vecnému prejednaniu odvolania navrhovateľa, postupoval podľa § 161 ods. 1 CSP, a teda skúmal splnenie procesných podmienok konania. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že navrhovateľ zomrel dňa 10.03.2021, čím stratil procesnú subjektivitu skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo. Keďže vyživovacia povinnosť voči oprávnenému je viazaná na osobu navrhovateľa a jeho smrťou zaniká, neprechádza na dedičov, preto v konaní nie je možné pokračovať postupom podľa § 63 ods. 2, 3 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP a § 2 ods. 1 CMP.

17. Z dôvodu vyššie uvedeného odvolací súd zrušil rozsudok v rozsahu, v akom doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, teda vo výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti a súvisiacom výroku o trovách konania, a konanie v tejto časti zastavil postupom vyplývajúcim z ust. § 63 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP a § 2 ods. 1 CMP.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nevzhladol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle ust. § 55 CMP.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).